Timestamp	Email Address	Που είδατε τον Ασβέστη;	Πώς θα περιγράφατε καλύτερα αυτή την εμπειρία; (Μπορείτε να επιλέξετε περισσότερες από μία απαντήσεις)	Ποιο ήταν το πιο σημαντικό στοιχείο αυτής της εμπειρίας σας; (Μπορείτε να επιλέξετε περισσότερες από μία απαντήσεις)	Πόση ώρα μείνατε στο χώρο;	Ποια ήταν η ισχυρότερη πτυχή του Ασβέστη για σας;	Ποια ήταν η πιο αδύναμη πλευρά του Ασβεστη για σας;	Ήταν κάτι που σας άρεσε ιδιαίτερα στον Ασβέστη;	Ήταν κάτι που σας ήταν ιδιαίτερα αντιπαθητικό/δυσάρεστο στον Ασβέστη;	Κατά τη διάρκεια της εμπειρίας σας αλληλεπιδράσατε με κάποιον από τους ερμηνευτές ή άλλους θεατές; Αν ναι, πώς συνέβαλε αυτό στην εμπειρία σας;	Αισθανθήκατε οτι η παρουσία σας ή οι ενέργειες είχαν κανενός είδους συμβολή στην ανάπτυξη/εξέλιξη του Ασβέστης;	Ο ρόλος σας στην εμπειρία σας έκανε να νιώσετε σαν συνδιμιουργός της (σαν να είχατε συμμετοχή στη δημιουργική εξέλιξη του Ασβέστης);	Παρακαλώ επιλέξτε τις τρεις λέξεις για να περιγράψετε τον Ασβέστη.	Παρακαλώ μοιραστείτε οποιεσδήποτε σκέψεις ή συναισθήματα σας δημιουργήθηκαν από αυτή σας την εμπειρία, αν υπάρχουν.	Εάν σας δινόταν η δυνατότητα θα θέλατε να συμμετέχετε σε αυτή την εμπειρία από μια ορισμένη απόσταση ή να σας περιτριγύριζε (να βυθιζόσασταν μέσα σ 'αυτή, όπως και έγινε);	Θεωρείτε πως έχετε καταλάβει τη δομή του Ασβέστης και πώς λειτουργεί; Αν ναι, πώς; Αυτό θεωρείτε πως επηρέασε την εμπειρία σας;	Σας έφερε στη μνήμη κάποια παρόμοια εμπειρία την οποία έχετε παρακολουθήσει στο παρελθόν; Αν ναι, θα σας παρακαλούσα να αναφέρετε ποια ήταν αυτή η εμπειρία, καθώς επίσης και ποιες ήταν οι τυχών οι ομοιότητες με τον Ασβέστη.	Υπήρξε κάτι μοναδικό/συγκεκριμένο/ιδιαίτερο σ' αυτή την εμπειρία που θα θέλατε να αναφερθείτε;
12/16/2016 22:04:56	[redacted]		• live art, • Περφόρμανς διαρκείας/Δurational pepformance, • Ανθρώπινη εγκατάσταση/Human installation, • Διαδραστικό μουσικό θέατρο, • Διαδραστική παράσταση/interactive performance, • Συμμετοχική παράσταση/participatory performance, • Περιβάλλον αυτοσχεδιασμού / Σύστημα / παιχνίδι, • Θεατρικό τοπίο	• Ο ήχος (ηλεκρτονική μουσική), • Ο ήχος (λόγος/κείμενο/φωνή από τα ηχεία), • Ο χώρος / σκηνογραφεία, • Ο ρόλος του κοινού, • Οι ερμηνευτές, • Η θεατρικότητα, • Η εμβύθιση στο χώρο του Ασβέστης /// Quicklime, • Η αλληλεπίδραση με τους καλλιτέχνες / κοινό	Δεν θυμάμαι σίγουρα αλλά πιστεύω ήταν περίπου 1.30 ώρα.	Μου φάνηκε ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα η συμμετοχή του κοινού σε σημείο τέτοιο που δεν ξεχώριζες το κοινό από τους ηθοποιούς.	Θεωρώ πως επειδή ήθελε χρόνο για να προσαρμοστείς στο κλίμα του Ασβέστη κάποιοι επισκέπτες αποχωρούσαν πριν προλάβουν να ζήσουν την εμπειρία του.	Η αρμονία μεταξύ ηθοποιών και κοινού.	Όχι.	Αλληλεπιδρασα τόσο με κάποιους ερμηνευτές όσο και με άλλους θεατές και ήταν απ τα πράγματα που έκαναν αυτή την εμπειρία ξεχωριστή για εμένα καθώς ένιωσα μέλος του σκηνικού και του θέαματος, έγινα για λίγο κι εγώ ηθοποιός μέσα σε ένα "χαοτικό" περιβάλλον ήχου και ανεξήγητων ανθρώπινων συμπεριφορών.	Ναι, πιστεύω πως το κάθε διαφορετικό γεγονός που διαδραματίστηκε στο περιβάλλον του Ασβέστη επηρέασε την συνέχεια του επειδή υπήρχε μια αυθόρμητη εξέλιξη τόσο επειδή τα άτομα που λάμβαναν μέρος άλλαζαν ανά διαστήματα(κυρίως το κοινό) όσο και επειδή η οποιαδήποτε επιλογή ενέργειας εντός του Ασβέστη πολύ συχνά επηρέαζε και τις ενέργειες των υπόλοίπων συμμετεχόντων.	4	Αυθορμητισμός, Παράνοια, Καθημερινότητα	Χάρηκα πολύ που παρευρέθηκα στον Ασβέστη, ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία μέσω της οποίας πέρασα δημιουργικά και ευχάριστα τον χρόνο μου. Μια σκέψη που έκανα μετά την εμπειρία μου ήταν ουσιαστικά μια διαπίστωση, πώς ενώ οι ενέργειες επηρέαζαν τους γύρω ανθρώπους εκείνοι παρέμεναν σχετικά απαθείς πολλές φορές, μη δίνοντας σημασία στους υπόλοιπους, πράγμα που μπορεί να παρατηρηθεί και στην κοινωνία μας σήμερα. Παρόλη την αλληλεπίδραση οι άνθρωποι δείχνουν αδιάφοροι τελικά όσων αφορά τον συνάνθρωπο τους.	Αν και πιστεύω πως και η θέση του παρατηρητή θα είχε πολύ ενδιαφέρον, προσωπικά προτιμώ τον διαδραστικό τρόπο με τον οποίο συμμετείχα στην εμπειρία.	Προσωπικά, αυτό που καταλαβαίνω είναι πως οι θεατές και οι ηθοποιοί βρίσκονται σ έναν χώρο που δείχνει διαφορετικός απ την πραγματικότητα με την έννοια ότι ο καθένας μπορεί να λειτουργήσει αυθόρμητα τόσο μόνος όσο και με άλλους των οποίων οι πράξεις μπορει να επηρεάσουν και τον ιδιο.	Δεν εχω παρακολουθήσει κάποια παρόμοια εμπειρία.	Όπως έχω πει και παραπάνω με εντυπωσίασε ο διαδραστικός χαρακτήρας του Ασβέστη, δηλαδή οι διαφορετικές στιγμές που δημιουργούνταν με την στιγμιαία απόφαση ενός ατόμου(πχ η ταινία της κασέτας ως καποιο είδος δεσμού)
12/19/2016 0:50:47	[redacted]	Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα	• Εγκατάσταση/installation, • Περφόρμανς διαρκείας/Δurational pepformance, • Ανθρώπινη εγκατάσταση/Human installation	• Ο ήχος (ηλεκρτονική μουσική), • Ο χώρος / σκηνογραφεία, • Η αλληλεπίδραση με τους καλλιτέχνες / κοινό	Περίπου μισή ώρα	Τα άδεια σημεία (κενά από περφορμερς) ήταν αρκετά ισχυρά. Εκεί ένιωθα μια φόρτιση.	Δεν μπόρεσα να μπω γρήγορα στο κλίμα λόγω ηλίου (είχε ακόμα μέρα επισκέφτηκα την εγκατάσταση)	Το ότι είχε να κάνει με διάφορες αισθήσεις παράλληλα. Έπαιζε σε διάφορα νοητικά επίπεδα	Όχι	Δυστυχώς όχι πολύ, ελάχιστα. Σαν εμπειρία δε μου φάνηκε αρνητική.	Πιστεύω πως όλα έπαιζαν ρόλο. Ο καθένας /μια από μας είχε την προσωπική του μοναδική στιγμή η οποία δεν υπάρχει περίπτωση να είναι ποτέ η ίδια, μη επαναλαμβανόμενη. Ήταν μια περφορμανς σε μια συνεχή εξέλιξη της στιγμής	5	Εγκλεισμός, συνδημιουργια και παράλληλο σύμπαν		Στην αρχή ήμουν κάπως διστακτική. Θέλει λίγο χρόνο να συντονιστεί κάποιος αλλά ναι, θα το έκανα	Ένιωσα σαν να βρίσκομαι σε ένα παράλληλο σύμπαν, όπου το πλαίσιο μου είναι οικείο αλλά καμία μονάδα δεν μετριέται (χρόνος, όγκος κτλ.) όπως εχω διδαχθεί. Χαμένη στο χωροχρόνο	Όχι	Η αίσθηση της μετουσίωσης
12/21/2016 21:27:02	[redacted]	Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα	• Περφόρμανς διαρκείας/Δurational pepformance, • Ανθρώπινη εγκατάσταση/Human installation, • Διαδραστική παράσταση/interactive performance, • Συμμετοχική παράσταση/participatory performance, • Περιβάλλον αυτοσχεδιασμού / Σύστημα / παιχνίδι	• Ο ήχος (ηλεκρτονική μουσική), • Η αλληλεπίδραση με τους καλλιτέχνες / κοινό, • Τα κείμενα	Περίπου 20-30 λεπτά	Η αλληλεπίδραση με τους καλλιτέχνες και το αίσθημα αυτοσχεδιασμού και συμμετοχικότητας που μου δημιουργήθηκε ενστικτωδώς!	Οι ηλεκτρονικοί ήχοι, παρόλο που ήταν πολύ ταιριαστοί με την εγκατάσταση και την όλη ιδέα και συμφωνώ πως ενέτειναν τις αισθήσεις του κοινού και δημιουργούσαν μια επιβλητική ατμόσφαιρα, μετά από αρκετή ώρα στο χώρο άρχισαν να γίνονται λίγο ενοχλητικοί. Όμως από την άλλη πλευρά, δεν θα τους άλλαζα, ακριβώς επειδή ήταν τόσο επιτυχημένη η επιλογή που εν τέλει καθιστούσε το σύνολο σχεδόν εθιστικό!	Τα κείμενα που ήταν κρεμασμένα.	Όχι.	Ναι, υπήρξε αλληλεπίδραση και με τους ερμηνευτές και με άλλους θεατές. Ένιωσα πως γίμομαι μέρος της δράσης και ήταν ένας τρόπος να την κατανοήσω καλύτερα.	Ναι. Μου ζητήθηκε από τους ερμηνευτές να φέρω εις πέρας κάποιες "αποστολές". Μέσα από αυτές, είτε αναπτύχθηκε διάδραση και διαλόγος μεταξύ μας, είτε απέκτησα ρόλο συμμετοχικό και αλληλεπιδραστικό προς το υπόλοιπο κοινό. Αισθάνθηκα σχεδόν σας να ήμουν μέλος της ομάδας!	4	Ήχοι. Περιέργεια. Συμμετοχή.	Αρχικά δισταγμός. Μετά περιέργεια, απορία για το τι συμβαίνει. Ξαφνιάστηκα όταν μου ζητήθηκε η πρώτη "αποστολή". Αίσθημα ευθύνης ρόλου κατά τη διάρκεια της διάδρασης. Ηχητική ενόχληση/ακουστική κόπωση. Απόλαυση της δεύτερης "αποστολής". Δισταγμός, ντροπή κατά την τρίτη, λόγω αλληλεπίδρασης με άλλους θεατές που ξαφνιάστηκαν με τη σειρά τους από εμένα. Αίσθημα ολοκλήρωσης της εμπειρίας. Αποχώρηση.	Προτιμώ τον συμμετοχικό χαρακτήρα που είχε η εμπειρία αυτή, παρά να την παρακολουθούσα από απόσταση. Άλλωστε πιστεύω ότι το δυνατό και καθοριστικό της χαρακτηριστικό ήταν ακριβώς αυτό.	Δεν θεωρώ πως έχω κατανοήσει πλήρως τη δομή του Ασβέστης. Το μόνο σίγουρο είναι πως μέσω του αυτοσχεδιασμού, γύρω από έναν κεντρικό άξονα ιδέας, επετεύχθη το τελικό αποτέλεσμα και πως αυτό αλλάζει αναλόγως της ανταπόκρισης και συμμετοχής του κοινού.	Όχι.	Ένα από τα κείμενα με άγγιξε πραγματικά. Τόσο πολύ, σε σημείο που αμυδρά ενοχλήθηκα όταν χρειάστηκε να το διακόψω γιατί ζητήθηκε η συμμετοχή μου από τους ερμηνευτές. Δυστυχώς πλέον δεν το θυμάμαι... Ξεκινούσε με κάτι σαν "Ανάμεσα στα σκέλη έχει ο θάνατος μια ελπίδα" αλλά όχι έτσι ακριβώς...
12/25/2016 22:56:43	[redacted]	Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα	• Περφόρμανς διαρκείας/Δurational pepformance, • Ανθρώπινη εγκατάσταση/Human installation	• Ο ήχος (ηλεκρτονική μουσική), • Η αλληλεπίδραση με τους καλλιτέχνες / κοινό	30 λεπτα	το ανεξηγητο	?	η μουσικη και η αλληλεπιδραση	-	-	οχι	1	εξερευνηση, χαος, αποκωδικοποιηση		οχι			
1/3/2017 11:23:09	[redacted]	Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα	• Εγκατάσταση/installation, • Περφόρμανς διαρκείας/Δurational pepformance, • Συμμετοχική παράσταση/participatory performance, • Περιβάλλον αυτοσχεδιασμού / Σύστημα / παιχνίδι	• Ο ήχος (ηλεκρτονική μουσική), • Ο ήχος (λόγος/κείμενο/φωνή από τα ηχεία), • Ο ήχος (μουσική από τους εκτελεστές), • Οι ερμηνευτές	6ώρες	Η τυχαιότητα ενός συμβάντος μέσα σε ένα καθορισμένο χώρο αλλά με ακαθόριστα στοιχεία διάδρασης, π.χ.μεταβαλλόμενο κοινό, εγκατάσταση που δεν προσέφερε πλήρη θέαση, "εφήμερη" εμπλοκή με τους performers.	Μάλλον θα την προτιμούσα πιο χρονικά εστιασμένη, μία 4ωρη performance δηλαδή, ώστε αφενός να υπάρχει μεγαλύτερη συγκέντρωση κοινού και διάδρασης του με τους ερμηνευτές μέσα στο φυσικό χώρο-εγκατάσταση	Ναι, η ερώτηση που με απασχόλησε: η πόλη μας ή το ψυχιατρείο μας?	Όχι...	Ναι, άλλωστε η εμπειρία αυτής της παράστασης πλαισιοποιείται από ένα σύνολο εμπειριών και δράσεων μέσα στο χώρο της εγκατάστασης, όπου συστατικό της στοιχείο αποτελεί η αλληλεπίδραση με τους ερμηνευτές αλλά και με το κοινό που μοιραζόμαστε τον ίδιο χώρο. Όποτε ναι ολοκλήρωσε την εμπειρία της θέασης και διάδρασης του έργου. Όσο περισσότερο το έκανε κάποιος ποιο γεμάτος αποχωρούσε από αυτή την παράσταση.	Νομίζω εξαρχής μία "δυναμική performance βασίζεται στο ρόλο που θα παίξουν οι θεατές και το πώς θα αλληλεπιδράσουν ή έστω θα αποδεχτούν το χώρο με τις συνθήκες στον οποίο εντάσσονται.	3	Τρέλα, πόλη, βύθιση		Και πιο "βυθιστική" να ήταν δεν θα με χαλούσε!	Νομίζω υπήρχε μία απορία, ένα μυστικιστικό στοιχείο αδυναμίας κατανόησης στην ολότητα (της δομής) του έργου και αυτό πάντα είναι συναρπαστικό!Είναι η έκπληξη και η τρέλα της ζωής μάλλον!	Όχι...	
1/3/2017 18:58:50	[redacted]	Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα	• live art, • Εγκατάσταση/installation, • Περφόρμανς διαρκείας/Δurational pepformance, • Ανθρώπινη εγκατάσταση/Human installation, • Περιβάλλον αυτοσχεδιασμού / Σύστημα / παιχνίδι	• Ο ήχος (λόγος/κείμενο/φωνή από τα ηχεία), • Ο χώρος / σκηνογραφεία, • Τα κείμενα	45 λεπτά	Οι νοητικά διαχωρισμένοι χώροι με τις ζελατίνες	Ίσως θα περίμενα μια πιο σαφή εξέλιξη στο κόνσεπτ καθώς κινείσαι στο χώρο. Επίσης ίσως θα βοηθούσε πιο πολύ ένας χώρος με πιο σαφή απώλεια προσανατολισμού	Το ραδιόφωνο			Ναι, μέσω των ήχων που παρήγαγα στα ντραμς, το ραδιόφωνο κλπ	4	διαδρομή, πολυφωνία, έκφραση	περισυλλογή	να με περιτριγύριζε	δεν είμαι σίγουρος αν την κατάλαβα	Ο λαβύρινθος στο Wilde Renate, μετάβαση σε διάφορους χώρους με installation ήχων (χωρίς δυνατότητα αλληλεπίδρασης ή άλλους συμμετέχοντες)	
1/7/2017 12:32:47	[redacted]	Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα	• Εγκατάσταση/installation, • Περφόρμανς διαρκείας/Δurational pepformance, • Περιβάλλον αυτοσχεδιασμού / Σύστημα / παιχνίδι	• Ο ήχος (ηλεκρτονική μουσική), • Ο ήχος (μουσική από τους εκτελεστές), • Τα κείμενα	Γύρω στη μία ώρα.		Μου έλειψε η δυνατότητα φωτιστικής επένδυσης.	Το σημείο όπου ήταν στημένο, έδινε τη δυνατότητα στο θεατή να το παρακολουθήσει από πολλά διαφορετικά σημεία(μπαίνοντας μέσα στην εγκατάσταση, από το αίθριο, κ.α.), κι έτσι με την αυξομοίωση της απόστασης από την πηγή του ήχου η εικόνα αποκτούσε άλλες διαστάσεις.	Όχι.	Δεν μου είναι ευχάριστη η συνθήκη της αλληλεπίδρασης στο θέαμα. Τις φορές που συνέβη στον Ασβέστη, η αλήθεια είναι ότι δεν ήμουν ιδιαιτέρως ανοιχτή, ο ερμηνευτής το αντιλήφθηκε και συνεχίσαμε και οι δύο χωρίς να επηρεάσει την εμπειρία μου περαιτέρω.	Χωρίς να είμαι σε θέση να εξηγήσω ακριβώς πώς, νομίζω ότι η εξέλιξη επηρεαζόταν πολύ από την ύπαρξη του κοινού.	4	έκπληξη, ήχος, ατέρμονο	Θα ήθελα να είμαι μέρος ενός μεγαλύτερου κοινού.	Μου άρεσε που είχα τη δυνατότητα να περπατώ μέσα σ'αυτό το σύμπαν.	Κατά τη διάρκεια της εμπειρίας μου , δεν ήμουν σε θέση να αναγνωρίσω στοιχεία δομικά. Εμπειρεύτηκα λοιπόν το θέαμα εξ ολοκλήρου αισθητικά, και έτσι το ευχαριστήθηκα. Δεν μου έλειψε η θεωρητική εννόηση των συστατικών του.	Δεν μπορώ να θυμηθώ κάτι.	Όχι.
1/8/2017 12:59:18	[redacted]	Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα	• live art, • Εγκατάσταση/installation, • Περφόρμανς διαρκείας/Δurational pepformance, • Ανθρώπινη εγκατάσταση/Human installation, • Διαδραστική παράσταση/interactive performance, • Περιβάλλον αυτοσχεδιασμού / Σύστημα / παιχνίδι	• Ο ήχος (λόγος/κείμενο/φωνή από τα ηχεία), • Ο χώρος / σκηνογραφεία, • Ο ρόλος του κοινού, • Οι ερμηνευτές, • Η αλληλεπίδραση με τους καλλιτέχνες / κοινό	2 ώρες	Προκαλούσε διαρκώς ποικίλα συναισθήματα, λόγω του στησίματός του, των κειμένων της αποξένωσης, των κρεμάμενων πλαστικών και των διαδράσεων.	Ήταν εξαιρετικά μεταμοντέρνο, γεγονός βέβαια που το έκανε τόσο μοναδικό..αλλά θα το φανταζόμουν πολύ ωραίο με κάποιες πιο δομημένες πινελιές.	Η ατάκα είναι κι άλλοι εδώ αλλά δε μιλούν μεταξύ τους..και το γεγονός ότι τελικά, έτσι, επιτυγχάνετο κάποια αλληλεπίδραση με το κοινό και με τους καλλιτέχνες.	Όχι σε καμία περίπτωση. Το γεγονός ότι κάποιες στιγμές "ανησυχούσα" για το τι μπορεί να συμβεί το συγκαταλέγω ξεκάθαρα στα θετικά στοιχεία της παράστασης, στην πρόκληση συναισθημάτων.	Ναι βεβαίως.. Ήταν πολύ θετικό, απόκοσμο σχεδόν και συγχόνως πολύ ανθρώπινο και παιδικό. Ήταν κάτι διαμετρικά αντίθετο από το κλασικό μουσείο προφανώς κι ενώ γινόταν στο χώρο ενός μουσείου. Έβγαλα και αρκετές φωτογραφίες ενδιαφέρουσες άλλων άγνωστων, καλλιτεχνών και θεατών. Πρόκειται για ένα σημείο ενδιαφέρον όπου το κοινό μπορεί να γίνει αντικείμενο τέχνης. Επίσης γέλασα πολύ παίζοντας ελεύθερα με όλα εκείνα τα διαθέσιμα παιχνίδια και μουσικά όργανα. Με κάποια από αυτά δεν είχα ξαναπαίξει, όπως με ένα πιατίνι δυνατά...	Βεβαίως... πολύ ξεκάθαρα κάποιες στιγμές.. και γινόταν και μαζί με άλλους συμμετέχοντες (οι θεατές εδώ περισσεύουν ως λέξη)	3	ανθρωπιά, παιδικότητα, βιαιότητα	Είμαστε όλοι εκεί ανάμεσα στα πλαστικά φύλλα αυτής της πόλης με το τσιμέντο της, με αυτή την ασφικτική αίσθηση της σύγχρονης ζωής, όμως ακόμα κι εκεί ανάμεσα υπάρχει χώρος για τρέλα, παιδικότητα, έρωτα, όνειρο και τέχνη.	Όπως έγινε! Ακριβώς!	Όχι καθόλου, θα με ενδιέφερε πολύ να το μάθω..αλλά στην τέχνη λένε δεν έχει σημασία όσα ξέρεις αλλά όσα νιώθεις..	Όχι ήταν κάτι τελείως καινούριο για μένα. Μου θύμιζει κάπως στο συναίσθημα που μου προκάλεσε παρόμοια installations στη bienale της Βενετίας	Η μοναδικότητά του. Η συνύπαρξη της αποξένωσης και της παιδικότητας.